

جز تخم وفا و دره مهر
در مزرع جان و مهر نصایم
بجز نزع ملک ابقان
بر سینه نقره حبه لایم

ماهر زان گلش ادریم
جز گل و صندل در ادریم
از کینه بجز پسته از کرد
بسته زلف آن بر ادریم
این عجب بن که در مطبق
عین اسپه باب مر جویم
خفته زهد و جامه تقوی
خوبینا بر میری که تویم
گاه در دگر صرف کردیم
گاه دریا تویم و که جویم
گاه کریم زینم با جوگان
که بچوگان غش بجز تویم

جز نزع جان نصایم

راز مهر که بر کبر گویم

ما کبر تویم و که جویم
گاه سوس و گاه نایم

ماست مصطب صفایم
از کبر و ریاضه میرا
بکنه شسته از این سرافاز
ش نرفته کسور بقایم
دستار با کفنده از سر
و از سینه زخمه و دردایم
هستم بر لب لکرم عریان
هر لحظه بگریه بر ایتم
بجز نزع جان نصایم
که بادشیم و که کدرایم

ما صلبه که صلب یاریم
از حسن انصاریم
در مصطب غش با ذوق
از سحر فصلیاده خوانیم
خوبانده کسب و مهر درزی
کار کعبان دگر نمازیم
گر کبره غرق کج در دست
کامه سبان و که کناریم
باش هر صدمه شسته همدوش
کامه بر میان دگر یاریم

بجز تخم وفا و دره مهر